

כס"ד. י"ט כסלו ה'תשמ"א.
ע' יצא (יה) - יצא אביו
אחיו את יצא
אחיו את יצא
אחיו את יצא

תנתת התי' בלתי מוגה

פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, וזכות בעל
פדה בשלום נפשי מקרב לי בעל התניא והשו"ע (באגרות
הידועה) ע"ד אופן גאולתו) ומהשתדלתי בספר התלים
בפסקי פדה בשלום נפשי, קודם שהתחלתי פסקי שלחתי ליהודים
בשלום כו', ושמתי מונב, ופסקתי זה על שייכות מיוחדת יצאתי
הגאולה מתחילת בפסקי זה או מנאריה תוכנו. והנה בפסקי
זה יש כמה תיבות, וכל תיבה ותיבה היא ענין בפני עצמו
הוא ללמד ענין בפ"ע, ועד שאל ללמדנו (ככל הענינים
במחורתי) והגאולה בנפשי - למעשה בעבודת ה' וכו' שמקשרים
פסקי זה עם הגאולה (כנ"ל), מובן, שהגאולה שבפסקי זה
(ככל תיבה ותיבה שבו) קשורה עם פעולה הגאולה, ע"מ
שמה יהי' חידוש בעבודת ה', וכדלקמן.

הנה נח"ל, דענין הפדי' מדגיש-שישנו מעמד ומצב
כזה שצריכה להיות פדי' והצלה ממנו, היינו מעמד
ומצב בלתי יוצי', מציאות של דבר המעלים ומסתיר,
לחוציאן ולהציעו ממעמד זה. משלוח והוא ענין הפדי'
להיות בכמה אופנים, ובכללות הם ב' אופנים, פדי' בשלום
או פדי' דהיפך השלום, פדי' ע"י מלחמה, והוא מה שאומר
פעולתו האש אינו נש אונגאנס. משלוח הנה לפעמים אפשר
שהעבודה אינה קשורה עם כל מצאונות אלא עם חלק ממצאותי.
ולוהו מה שכתוב כאן בפשי דייקא, היינו שזה קשור עם כל
מציאותו. וע"ד הלשון הידוע 'אנא נפשי' כתבתי יהודים,
וכמ"ש חמב"ס שונפש הוא המו"ח אחי בל האדם. מקרב הנה
אופן העבודה יכול להיות שעומד בריחוק מן המחולל ויכול
להיות שעומד בקירוב אל המחולל, והוא מ"ש מקרב, דנוסף

1) תהלים נה, יט. 2) נדפס באגרות קודש ארז"ח
סליח-לט (ע' צו, אילן). בית רבני פלי"ח (לה, טע"א ואילן).
ספר החולדות ארז"ח ע' ריה-ריט. 3) ראה לקו"ש ח"ש ע'
462, וש"נ. 4) י"ח פדה בשלום דשו"ב כסלו. 5) שבת קה,
א. 5* ראה שמונה פוסקים פ"א. וראה ארז"ח בראשית כרך
ה' תקי"ט, ב ואילן.

תנתת התי' בלתי מוגה

לפירוש הפסוק דקאי על מלחמה, הרי ידוע הפירוש בזה
(בר"ח פדה בשלום לאדמו"ר האמצעי) דקרב הוא מלשון
שעומד בקירוב אל המתברר. ל הנה תיבת לי מורה
שהענין נוגע לו בתכלית השלימות והתכלית החוקה, ובלשון
עם מקום בזה בנפשו שלא שייך בו שיינו. היינו שזה קשור
עם מקום מכל המקרים. במקרים כשם כו' הם, שייכולים לקרות
פעם באופן זה ופעם אחרת באופן אחר או בכלל לא לקרות.
מש"א"כ העצם שלמעלה מן המקרים-אין בו שיינו. וזהו מ"ש
ל' היינו שזה קשור עם דרגא כוז בנפש האדם, שהיא
צדקת אלוהים מכל השינויים. הנה פירוש כי כאן הוא דהא
ל' היינו ששנים טעם היינו שהענין הנ"ל קשור עם טעם ושמל, הב"ד
הנ"ל שפ"ש. הרבים היינו דאע"פ שבחלה אמו נפשי ולי לשון
מ"מ מטיים כי ברבים, לפי שזה קשור עם הרבים.
הנה פירוש התי' עמד הוא שויה מציאות חזקה ביותר, היינו
בהריונתו, שאין בהם שינויים. עמד הנה לפעמים
יכול להיות דאך שהרבים מצדדים בזכותו המתפללים בשבילי
וכיו"ב או לטייעים לו, מ"מ אין הם ע"ה עמדי, שרבים הם עמדי, ובאופן
מטיים כי ברבים התי עמדי, שהרבים הם עמדי, ובאופן
של התי, מציאות חזקה ביותר, כנ"ל.

1) תנתת התי' בלתי מוגה

2) תנתת התי' בלתי מוגה

3) תנתת התי' בלתי מוגה

4) תנתת התי' בלתי מוגה

5) תנתת התי' בלתי מוגה

6) תנתת התי' בלתי מוגה

7) תנתת התי' בלתי מוגה

8) תנתת התי' בלתי מוגה

9) תנתת התי' בלתי מוגה

10) תנתת התי' בלתי מוגה

ועצ"ק"כ בדורות של א"ר ועצ"ק"כ בתק"כ של מנה שבענין
ועצ"ק"כ בשלום שהיה' לע"ל (כניאר אדמו"ר האמצעי בד"ר
הנ"ל).

אוריאר"ב אופנים אלו בעבודת האדם. הנה בעבודת האדם יש
ובעל עסקים. ישבר הוא בחי' יושב אהלים, שנסק
בתושב"כ ובתושבע"פ- (אוהלים ל' זב"ב), ובכללות יותר-
שעוסק בעניני החוזה ומצוותי'. ודובולין הוא בעל עסק,
שהולך אל החוץ ועוסק בפרקטיא. וזהו גם ענין ארץ כנעני'^(א),
כנען לשון סוחר, שייורד למקום כזה שיש אפשרות שהיה' בו
הפסד ח"ו, אבל דוקא משום זה ישנם יתרון האור מן החוזה
באופן שיתן מן הסמכות, וכפשוט הענין, שש"י הסתור
נאופן שיהיה לנו ליד, הפסד ח"ו, הרי עני"ז בא ליד
רינת. ורינת שלא בערך. (א).

הנה כפרטיות יותר, הרי-גם בנידוש אהל, יש ב' אופני
עבודה, עבודה התפלה ולימוד החורה, בתל"ב"נ
וברה"מ"ד. דהמ"ע התפלה היא כאשר מרגיש שהחט לו דבר
שצ"ל לו, דאן צ"ל להתפלל ולבקש צרכיני, שהו ענין של
גלות. ובלשון הזה"ו שעו צלואת שעת קרבא, וכמ"ש"ג גבי
יעקב אשר לקחה מיד האמרי בהרב ובקשה". לתרגם
אונקלוס בצלותי ובבקועתי, היינו שהתפלה (צלתי) היא חרב
וקשה במלחמה היצר. וזהו-מה שנוסף על ענין היציאה מחוץ
לאתר למלחמת חיצונית. וצ"א מ"ש ענין לשמירת המצוות, שאו יבנו
ענין המלחמה בישראל. והנה ענין המלחמה, והנה נוטף לזה ישנו
ענין עבודה צריך לעסוק בתפלה, שהיא יושב אוהל, כי בהחלה
שצ"ל ברוב בתורה חחלה, הקדמה ברכת לילה, דרכי נועם וכל
נתיבותי' שלוסי, ובלשון הרמב"ם (כסיום וחום הלכות
מ"ג

- החנות הת' בלתי מוגה
- 19 ראה דרושים עה"פ וישב יעקב (ר"ס וישב) בהז"א
  - וכו' (20) ראה דרמ"צ ריש שרש מצוה התפילה, וש"נ.
  - (21) (ראה) וזהו רמג, א. לקו"ח ר"פ תצא. (22) ויחי מה, כב.
  - (23) ראה נדרים פא, א. (24) משלי ג, יז.

לעשות סוכה כו', היינו לא רק שמקיים מצוה סוכה, אלא גם
עושה את הסוכה, ומכך הסוכה צ"ל מפסולה גורן ויקב,
ואעפ"כ לא עשה רשב"י שלישית של אדם כמותו, אלא
התעסק בעצמו בעשיית הסוכה. וזהו ענין הפד' בעבודה
האדם, שהגם שיש מעמד ומבט של קט"ד ודבר המליל ומסחיר,
יציאה ממקום של חרות מונח מן הארץ, וירידה למטה
אפילו קבתי' הנהגה בהם מונח דרך הארץ". וקט"ד על כן, דאפילו
מקום של מצטארת הפכית, ענין שעליו חל הצדקה לא תעשה,
הנה ג' צדדים זה ענין מצטארת של חלב ודם וכו"ב, מ"כ
היה כדרכה צמני ואינו אוכלים שזהו ענין של כפ"י, לפי
שיורע שחל"ב יש בו טעם ותועלת וט"מ אינו אוכלו, שזהו
הענין הפד'". וזהו ה"ל לא כמו שיהיה" ע"ל כאלו או רוח
הטומאה אעב"ר מן הארץ, עד שאו אהפוך אל עמינו ג'.

לעבדו שכס אחיני, שלא חיל' כלל מצטארת הפכית, דלכן חיל'^(א)
או תכלית השלימות דשלוט ושליוה ושקט, יותר טמה שהי'
בימי שלמה"א ענין הפד' והגאולה, שייך ע"ד מה
שהי' בימי דוד, כשאמר פסוק זה (פדה בשלום גו.) בפסע
הראשונה ע"י דוד בקשר עם מלחמתו עם אנשלים, דאן הי'
שנפרה מדבר המליל ומסתיר, ויחיריה מור,
עבדך המנוג.
ותורה בזה גופש יכול להיות בב' אופנים, באופן של מלחמה
ובהפך של שלום. וע"ד מה שארז"ל גבי חוקי' ויש
(שבת) תיקב"ה לעשות חזקק, משיתח"ה, שאמר אני ישן
על מטתי כו', והקפ"ה שלח מלך ורבה את כל מטה מנח"כ"
שזהו ענין הפד', בשלום. ואם צ"ע ענין הפד', אז ענין הפד' הוא
כמו שנתאמר גבי דוד המלך, דם לידו שפכת. אמנם בפסוק זה
נאמר פדה בשלום, כי הגם שבמחלה הי' אצל דוד ענין של
ה"ה מלחמה, מ"מ אח"כ הי' אצל דוד ענין הפד' בשלום.
ולאכ"כ -

- החנות הת' בלתי מוגה
- 11 ראה כרכות לה, ב. (12) זכרי' יג, ב.
  - 13 צפני' ג, ט. (14) ראו דה"א כג, ט. (15) איכ"ר ד, ט.
  - טו. (16) מנח"כין צד, א. (17) מ"ב יט, לה. ישעי' לו, ז.
  - לו. (18) דה"א שם, ה.

תורה היינו למקום שאין טחוף הימנו, כמבואר במגור
במחור. יפוצו היינו לא רק שמביאים את המדינות לשם
אלא מפיצים אותם, היינו פריצת כל המדינות וההגבלות.
לענין זה היינו שלא רק שמפיצים את המדינות, אלא את
המען עצמו. וכיון שאינו מבקש אלא לפי כחצו, הרי ניתן
הכה לכאורה לעסוק באופן האמור. וענין מתקנים היעור
אתי מר דא מלכא משיחא, דמילי הן נגאלותי, בגאולה
האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, דאז יהי פדה בשלום
נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, עם כל הפירושים
שבלב, וכפי שיחבאר לקמן, במהרה בימינו קמס ובעגלא
דידן.

*

- (30) יג, ב. (31) במדבר פ"ב, ג. ועוד.
- (32) רמב"ם הל' חשובה פ"ז ה"ה. (33) בהשחתה.

תחת ה' בלתי מוגה

תורה) שהתורה ניתנה לעשות שלום בעולם.
 והנה ב' אופנים אלה ישנם גם בתורה עצמה, כי הגם שהתורה
 בכלל ענינה הוא ענין השלום, מ"מ יש בה גם האופן
 הה' דכמו בתחשבת צמה שנוכלל בה גם ספר תהלים
 שענינו תהלות והשבחות ותפלות, ועוד שבתחשבת"כ יש גם
 הוראות והלכות (תורה מלשון הוראה). ובתפלות יותר זהו כפי
 ההפך של התורה הנגליה לפנימינות התורה) וכדאיתא
 בה ענין המלחמה בנין טור' והיינו, לא שהתורה עצמה יש
 בה "ת' טור', אלא שהיא מתלבשת בעניני טור' כדי להבדיל
 בין השמא ובין השמור, ועד שהיא מתלבשת בטענות של שקר, ולעצ
 ומבררה אינו טענה היא טענה של שקר, שלכן צריך לפסוק ולעצ
 להיפך מטענה זו, לשא"כ פנימינות התורה, מבואר ברע"מ שם,
 (ונחמא בארובה) בארובה הקודש הידועה של בעל הגאולה) ורש"י
 שהיא נק' עץ החיים וזוהו גם ההפך לפשוטו בנין התורה
 ונגליה לפנימינות התורה, דכנגלה התורה יש קושיה
 ופולגנות וכו' ולא שחלקה כו', כמבואר בארובה ליה תמן לא
 קושיא כו' וכו' וכן גם הקשר לפסוק זה ליום הגאולה (שם)
 רב"ז (שם) קמ"ח ע"ב כל אע"פ שפסק
 זה הוא מתקין החליות והשבחות והתפלות שבתורה, מ"מ
 גאולה זו היא פדי' בשלום. לפי שמאמר זה הרי ה"י
 העלים והסתר על גענונות תורה הנכש"מ והה"מ י"ט
 בסלו הוא יום הגאולה"כא של רבינו הקדוש נ"ע (הה"מ) י"ט
 וע"י הגאולה נפעל ענין הפצה המעיינות חוצה בתחיה
 השלימה. דע"י חסד בהפצה המעיינות חוצה ככל הדרוש,
 ויתורה מזו, באופן שפוצים את המדינות וההגבלות, כאים
 אל הגאולה העתידה. דבלשון הידוע, דכשיפוצו מעיינות
 חוצה קאתי מר. וכו' יש ג' פרטים (מבואר במ"א בארובה).
 חוצה -

- (25) זה"ג קבר, ב. (26) אנה"ק סכ"ו. (27) ראה אגרה
- אור"ז ש'הובא לעיל בריש המאמר (ונסמך בהע' 2).
- (28) אנה"ק הידועה של הנכש"ש - נדפסה (גם) בכש"ש (הוצאה
- ק"ה) בתחלתה. (29) ראה לקו"ש חש"ו ע' 282, וכהנסמן שם.

תחת ה' בלתי מוגה

הוא שיש
לפי דברי
אם כאלו
אין הקשר
למאמר
הוא שיש
לפי דברי
אם כאלו
אין הקשר
למאמר